

[Erik Eriksen.]

hr. Baunsgaard var inde på, skal jeg kun nævne et par mere. Det ærede medlem forsøgte at give udtryk for en vis selvstændighed, således som jo Radikal Ungdom har forlangt det, og som jeg i høj grad påskønner. Det ærede medlem sagde meget rigtigt om boligbyggeriet, at det, der interesserede, var at skaffe flere og bedre boliger. Jeg konstaterede også med interesse, at det radikale venstre nu ville være med til at bryde de gamle faglige monopoler. Det er beklageligt, at denne erkendelse først kom nu, da vi har fuld beskæftigelse, og ikke i 1953, da venstre og de konservative fremsatte et forslag, der kunne sikre, at ufaglærte, når der var mangel på faglærte, skulle have ret til at udføre faglært arbejde. Dengang mødte vi ikke radikal forståelse — ingenlunde. Jeg kan ikke lade være med at sige, at problemet om at skaffe det tilstrækkelige antal boliger og billigere boliger i så udpræget grad hører sammen med nødvendigheden af en forøget opsparring; selv om det ærede medlem så står på hovedet, kan han ikke finde muligheder for at bygge flere lejligheder, end der kan spares penge op til.

Endelig må jeg nævne, at det ærede medlem også bebrejdede mig, at jeg vedrørende situationen arbejdsmarkedets parter imellem ville lave politisk spænding ved at skabe diskussion om forholdet; det ærede medlem sagde, at det gavtede ikke, og så vidt jeg forstod, støttede den højtærede statsminister det ærede medlem heri. Men det ærede medlem må undskylde, det er da statsministerens regeringserklæring, der er til debat, og det er statsministeren selv, der har indledt diskussionen med at fastslå, at de to parter selv skal løse problemerne. Det er på denne baggrund, jeg har prøvet at fastslå de radikales ubetingede kapitulation i spørgsmålet om voldgift. Det, jeg her pegede på, må dog siges at have interesse.

I øvrigt må jeg sige, at det ærede medlems udtalelse om socialisme og liberalisme var ganske mærkværdig, men, tror jeg nok, meget typisk radikal. Det er virkelig både interessant og oplysende, at den radikale ordfører i disse to samfunds- og åndsopfattelser kun ser gamle slagord. Det tror jeg som sagt er typisk radikalt. Men

det ærede medlem må undskylde, at vi andre ikke helt kan tiltræde betragtningen; jeg vil tro, at man heller ikke fra socialdemokratisk side kan det. Det, det ærede medlem sagde om disse grundlæggende opfattelser og om samarbejdet i det hele taget, fører nærmest tanken hen på, at vi som konsekvens deraf skulle gå over til etpartisystemet, men det er da vist ikke den ærede ordførers mening. I øvrigt vil jeg med disse ord kun konstatere, hvor interessant det er, at det altså skal være den nye radikale tankegang; jeg mener egentlig at måtte have lov til at lægge deri, at hvis det står til det ærede medlem — og det gør det vel, det er vel ham, der skal være minister, næste gang der skal skiftes ud, hvornår det så bliver — skal det radikale venstre fortsætte ad den vej, det i de sidste mange år har befærdet ved altid at være til socialdemokratiets rådighed. Det ærede medlem skulle nu alligevel tænke over, om der ikke ligger mere end gamle slagord i problemstillingen socialisme kontra liberalisme.

Poul Møller: Jeg vil gerne sige til den højtærede statsminister, at jeg ikke har ærgret mig over de radikale tab på valgdagen; deri tager den højtærede statsminister ganske fejl. Det, jeg derimod har udtalt min ærgrelse over, var den slette, mageløst slette, forvaltning, de radikale udøver af deres nøglestilling i dansk politik. Den er udøvet så slet, ... (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det er den artistiske side!). Den højtærede økonomiminister afbrød mig; jeg ved, at dengang den højtærede økonomiminister blev valgt ind her i tinget som radikal repræsentant, kom det radikale venstre ind med omtrent 13 pct. af stemmerne. Nu har den højtærede økonomiminister sagt farvel til folketinget ved et valg, hvor partiet fik 5,8 pct. af stemmerne. Mon det dog ikke fortæller noget om, at disse 40 års radikal indsats ikke udelukkende har været til gavn for de radikale tanker i Danmark? (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det har været til gavn for landet!). Den højtærede økonomiminister mener selvfølgelig, at det har været til gavn for landet, ellers ville han jo ikke have arbejdet på den måde i de 40 år. Det vil jeg slet ikke diskutere med ham, jeg bøjer mig i den henseende for de